

V Bruselu jsme završili 80. sezonu DRDS

Čtyři dny a čtyři noci * Bezcelně dopraveno tam a zpět 41 účinkujících * Opět spolehlivý autobus-Dobrobus * Nedělní představení v divadle Tomberg k oslavě Dne dětí: hodným divákům se líbili zlobiví kluci v Knoflíkové válce * Návštěva bojiště a památníku ve Waterloo 200 let po bitvě (18. 6. 1815) * V pondělí za školou v Evropské škole Brusel III – pro pozorné české žáky Květovaný kůň, Brundibár a Kam kane mana * Klavíristka Andrea Vavrušová odehrála kromě čtyř Brundibárů ještě drumbenový part v Maně a navíc v Bruselu oslavila své 25. narozeniny *

Odpoledne v Mini Europe a na vrcholku Atomia * Úterní návštěva Evropského parlamentu, s obědem a inspirativní prohlídkou Parlamentaria * Večerní procházka historickým centrem Lucemburku s Janem Převrátilem, kdysi členem DRDS, dnes právníkem Evropského soudního dvora * Na Rádiu Junior o zájezdu živě (!) a zajímavě (!) referovaly Anička s Bětkou * Každý ze tří Bruselu vkládaných příspěvků měl na souborovém fb návštěvnost vyšší než 750 zhlédnutí * Sluší se poděkovat Českému rozhlasu, Pavlíně Žákové, organizátorům a hlavně ubytovatelům z České inspirace (www.inspirationtcheque.eu), europoslankyni Ing. Michaelae Šojdrové a jejímu týmu, české sekci Evropské školy Brusel III, Dobrobusu a také rodičům všech účastníků * Úryvky s cestovních deníčků a fotečky najdete uvnitř tohoto mimořádného vydání Dispressu * O zájezdu a dalších novinkách v životě Dismanova rozhlasového dětského souboru se můžete také doslechnout, a to v sobotu 20. června krátce po půl deváté ve Víkendové příloze stanice Vltava, kdy se opět ozve znělka „Diáře DRDS“ – poté pořad najdete na www.rozhlas.cz/drds.

Zaznamenáno, odposlechnuto, zasláno...

ková válka a Brundibár pro české diváky, k obědu jsme měli pizzu a odpoledne jsme odehráli tuto představení znovu, ale v jiném obsazení. K več-

žel v dešti, na mohylu, na níž máme fotku. V pondělí jsme vstávali ještě dřív, abychom mohli včas dojet do Evropské školy a tam odehrát nejdřív Květovaného koně a Brundibára a poté Kam kane mana a znovu Brundibára, všechno pro čes-

až večer a to už jsme museli balit, protože to byla naše poslední noc tam. V úterý ráno jsme šli nejdříve do interaktivního Parlamentaria a potom do samotného Evropského parlamentu, kde jsme dokonce měli i oběd. Odpoledne jsme jeli nejdříve tři hodiny na krátkou prohlídku centra Lucemburku a pak už nás čekala jenom desetihodinová cesta zpátky do Prahy, která proběhla poměrně klidně. Z Bruselu jsem si odnesla to, že se tam určitě chci přestěhovat, protože město samotné je krásné a lidé jsou velmi milí. *AdPy*

V sobotu 30. května, v brzké hodině ranní, jsme vyjeli autobusem na dlouhou cestu do Bruselu. Stavěli jsme často a po třinácti hodinách jsme už konečně zaparkovali v Bruselu, kde nás vyhlížely naše hostinské rodiny. Nevím jak ostatní, ale my tři holky jsme si naši dočasnou rodinu velmi oblíbily. Všichni byli moc milí a pečovatelští. V neděli dopoledne jsme odehráli představení Knoflí-

ru jsme odjeli autobusem k památníku ve Waterloo, kde jsme nejdřív prošli výstavu o známé bitvě, poté jsme vyšli přesně 226 schodů, bohu-

ké žáky Evropské školy. Odpoledne jsme vyrazili do Mini Europe a do Atomia, odkud se nám naskytl krásný pohled na Brusel, a potom ještě do historického centra Bruselu, kde stojí také známá socha čůrajícího chlapečka. Do rodin jsme přijeli

Brusel

Na zájezd jsme vyrazili,
rekvizity naložili,
jen rolapy zapomněli,
snad je Zdena oželí.

Cesta byla dlouhá,
bohužel je to tak,
záchody v Německu nám
dost nahnaly strach.

Konečně jsme v Belgii,
všichni jásají,
jsme nesmírně rádi,
srdce plesají.

Rodiny jsou fajn,
ochutnat nám daj'
místní speciality,
ochutnáš i ty.

Hrála se tam Knoflíkajda,
ale chyběla nám Majda.
A tak zbytek pouček
dal nám Pepa, no Tuček.

Brundibár měl úspěch,
všichni tleskali,
díky bohu nevnímali,
jak jsme zpívali.

Mana z nebes nepadala,
jenom čert ví proč.
Ale zato na jevišti
jí bylo víc než dost.

Zkoumali jsme atom,
taky parlament,
no a co je na tom,
že se vzdělat chcem.

Tak jsme zpátky v Praze,
mě trochu stýská se,
tak snad někdy zase
do Belgie podívám se. *ProKo*

Dřív když se řeklo "Brusel", tak jsem si představila město jako je třeba Praha. Nyní si představuji město se spoustou uliček a nádherných cihlových domů. Brusel je úchvatné město. Pro každého se tu něco najde. Mají krásné metro, výtečnou čokoládu, turistické cíle i hranolky. Až budu velká, možná se tam odstěhuji. *AnKlu*

líbily. Také bylo super, jak jsme byli u Waterloo, zrovna tam přšelo a foukal vítr. Skoro nás to nahore odfouklo :-). Nejvíc mně tam zaujala socha Iva. Pak jsme si udělali veselou fotku. Jako první a jediná z mé rodiny jsem navštívila Brusel a dokonce i Evropský parlament. Bylo zajímavé tam být, ale trošičku nudné to, co tam povídali. Tak jsem si radši fotila, abych to mohla ukázat rodičům, když tam zatím nikdy nebyli a zřejmě ani nebudou :-). *Aninka*

V Bruselu jsme s Anežkou bydlely u milých Slováků, manželů Anastázie a Vlada. Byli na nás moc hodní, po každé večeři jsme dostaly s Anežkou dezert. Pro mne byl největší zážitek, že jsme byli v Mini Evropě. Viděli jsme tam mnoho staveb, které jsou asi nejtypičtější pro daný evropský stát. U všech jsme si mohli pouštět i hymnu. Mně se nejvíce líbil modrý kostelík, který reprezentoval Slovensko (asi proto, že jsem napůl Slovenka :-). V Mini Evropě jsme si mohli zahrát i hry, například závody na kolech, nebo řídit lodě na dálkové ovládání. Hodně jsem tam všechny stavby fotila, protože se mi opravdu

V Bruselu je ohromné, chromem pobité Atomium, ve kterém je ještě jedno miniaturní. Vedle Atomia je Mini Evropa složená z miniaturních staveb z evropských zemí. Na nich je zajímavé, že jde zpravidla o jiné stavby, než by člověk čekal. Kupříkladu naši zem nezastupuje Pražský hrad nebo Karlův most, ale Staroměstská radnice. Waterloo je pouze kopec, kde nic není. U Solaničů dělali výborné a bohaté svačiny, které druhý den ráno pan Solanič dojídal k snídani. Jinak v Belgii mají vše, co zde má být. Belgické pralinky, hranolky a Evropský parlament. *AnRo*

